Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

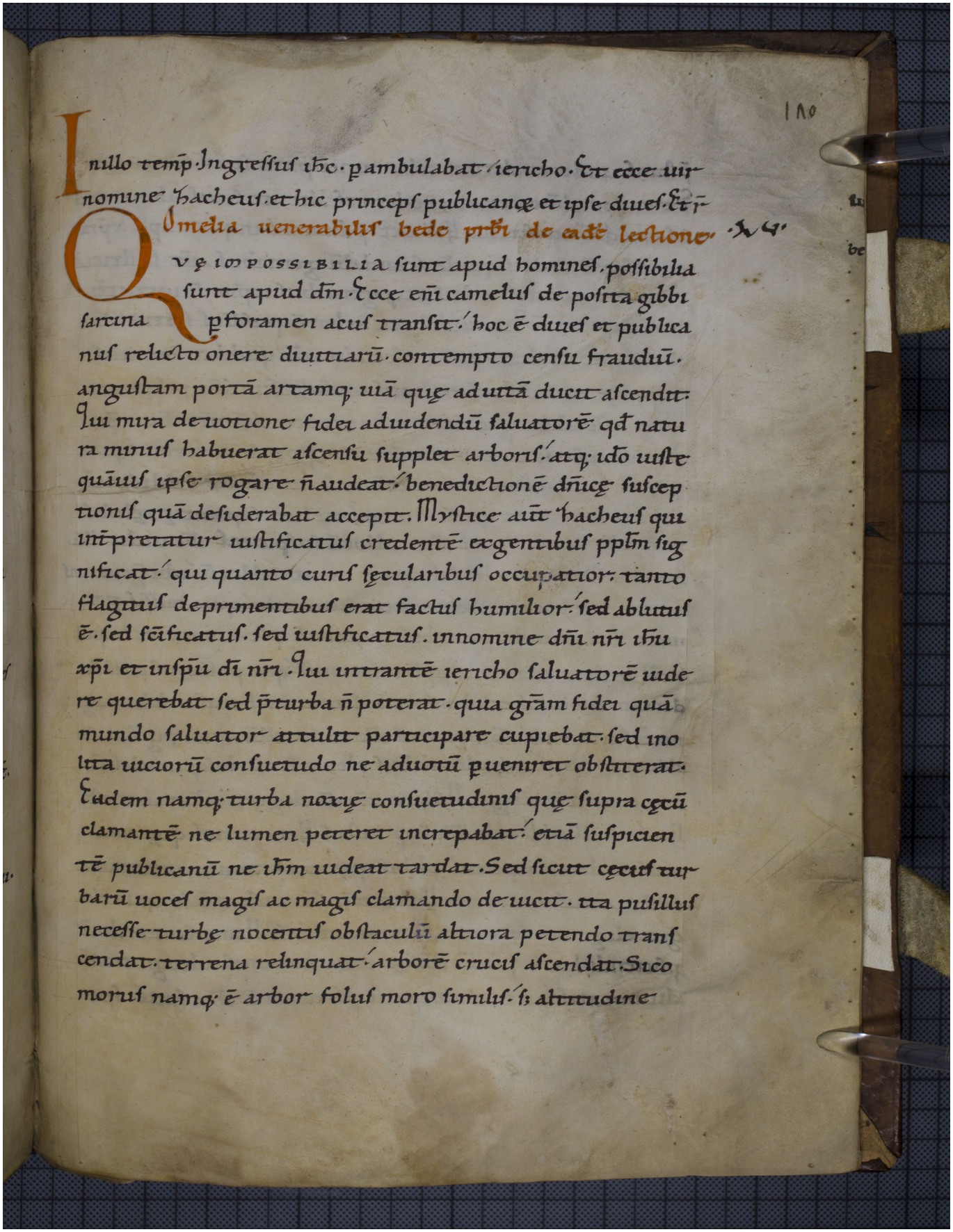

In illo temp. Ingressus ihc. pambulabat iericho. Et ecce uir
nomine Zacheus. et hic princeps publicanor et ipse diues. Et r-

Omelia uenerabilis bede prbi de eadē lectione. xv.

Quę impossibilia sunt apud homines. possibilia
sunt apud dm. Ecce enī camelus de posita gibbi
tarcina p foramen acus transit. hoc ē diues et publica
nus relicto onere diuitiarū. contempto censu frauduū.
angustam portā artamq; uiā quę aduitā ducit ascendit.
Qui mira deuotione fidei aduidendū saluatorē qđ natu
ra minus habuerat ascensu supplet arboris. atq; ido uide
quāuis ipse rogare nō audeat. benedictionē dnicę suscep
tionis quā desiderabat accepit. Mystice aūt zacheus qui
int̄pretatur iustificatus credentē exgentibus pplm sig
nificat. qui quanto curis sęcularibus occupatior tanto
flagitus deprimentibus erat factus humilior. sed ablutus
ē. sed sācificatus. sed iustificatus. in nomine dnī nri ihu
xpi et inspu di nri. Qui intrantē iericho saluatorē uide
re querebat sed p turba n poterat. quia grām fidei quā
mundo saluator attulit participare cupiebat. sed ino
lita uiciorū consuetudo ne aduotū p ueniret obstiterat.
Eadem namq; turba noxię consuetudinis quę supra cęcū
clamantē ne lumen peteret increpabat. etiā suspicien
tē publicanū ne ihm uideat tardat. Sed sicut cęcus tur
barū uocem magis ac magis clamando deuicit. ita pusillus
necesse turbę nocentis obstaculū altiora petendo trans
cendat. terrena relinquat. arborē crucis ascendat. Sico
morus namq; ē arbor solus moro similis. is altitudine